

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/225/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114216171
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114216171.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: D. Y., N.. XX.XX.XXXX, C. A. V. N. XXXX/X, XXX XX W., právnej zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov.hrdinov 163/66, 089 01 Svidník p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku a určení neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

z a m i e t a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku vydaného Slovenským arbitrážnym súdom zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zn.: XX/XX/XX D. X.X.XXXX,

z r u š u j e rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom zriadený spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zn.: XX/XX/XX D. X.X.XXXX,

u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXXXXXX bod 8.4. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3 zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to kku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkom. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 žiadosti/zmluvy je
n e p l a t n á ,

u r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve č. XXXXXXXXXXXX v bode 8. Dohody o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka bod 8.1 v znení „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý je
n e p l a t n á ,

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 624,82 Eur, na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 9.X.XXXX žiadal, aby súd rozhodol o odklade vykonateľnosti a zrušení rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu pod zn. XX/XX/XX D. X.X.XXXX a zároveň určil zmluvné podmienky uvedené v bode 8.4. a 8.1. zmluvy za neprijateľné zmluvné podmienky.

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že so žalovaným dňa XX.X.XXXX uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver v sume 1.500 Eur. Z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie a nedostatočného príjmu, ktorý sotva postačoval na prežitie sa dostal do omeškania a do úverového reťazca, kedy úverom splácal úvery predchádzajúce. Žalobca považuje úverovú zmluvu za neplatnú obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky. Najnebezpečnejšia je podľa názoru žalobcu rozhodcovská zmluva a rovnako aj úžerné úroky vo výške 70 % ročne. Žalovaný ako veriteľ rozhodcovského súdu stanovil v zmluve a zároveň formuloval znenie rozhodcovskej zmluvy, v ktorej definoval dva rozhodcovské súdy. Žalobca považoval za neprijateľnú rozhodcovskú zmluvu aj z dôvodu neprijateľnosti samotného miesta. Vôľa prejednať spor v rozhodcovskom konaní pochádza od silnejšej zo strán, ktoré spotrebiteľskú zmluvu uzatvorili, čo v ich vzťahu spôsobuje nerovnováhu. Rozhodcovská zmluva ako formulárový akt núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, že rozhodcovské konanie vyvolá veriteľ. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má spotrebiteľské veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že obsah a dôsledky rozhodcovskej zmluvy boli žalobcovi vysvetlené a výslovne vyplývajú z obsahu samotnej rozhodcovskej zmluvy. Navyše žalobca mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Poukázal na to, že výklad komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa nie je postavený na myšlienke, že spotrebiteľ nemá zodpovednosť za vlastné konanie a uzatvorenie zmluvy. Aj podľa jeho názoru je nesporné, že rozhodcovská zmluva nespĺňa charakter nekalej podmienky podľa smernice 93/13/EHS, nakoľko rozhodcovské konanie je upravené zákonom č. 244/2002 Z.z.

Žalobca v rozhodcovskom konaní nepodal žiadne písomné vyjadrenie veci napriek tomu, že bol k tomu vyzvaný. Zároveň zo strany žalobcu nebola uplatnená žiadna námietka ohľadom miesta rozhodcovského konania, ktorej nevyhovenie by v konkrétnom prípade mohlo zakladať akékoľvek znevýhodnenie žalobcu. Keďže predmetná úverová zmluva bola podpísaná konajúcou osobou, v danom prípade žalobcom, je splnená podmienka písomnej formy aj vo vzťahu dojednania k zmluvnej pokute. Pokiaľ žalobca ako dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku poukazuje aj na výšku odplaty za úver, táto bola dojednaná v súlade s ust. § 53 ods.6 OZ a preto nie je možné konštatovať, že ide o odplatu, ktorá podstatným spôsobom prevyšuje odplatu obvyklú na finančnom trhu.

Súd dokazovaním vykonaným výsluchom žalobcu, svedkyne V. V., zmluvou o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou, obsahom rozhodcovského spisu sp.zn. XX/X/XX, ako aj ďalšieho spisového materiálu zistil tento skutkový stav:

Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa XX.X.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej mala byť žalovanému poskytnutá čiastka vo výške 1.500 Eur, ktorú sa zaviazal splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 42, vždy k 28.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 80,37 Eur s uvedením celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,56 %, ročnej úrokovej sadzby 77,01 % a priemernej hodnoty RPMN vo výške 46,52 %.

V zmluve o revolvingovom úvere sa zmluvné strany v bode 8.1. dohodli na poskytnutí služby podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka. Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe žiadosti zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby vo výške 215,75 Eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok

revolvingu vo výške 112,08 Eur, v prípade ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pritom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.

Podľa bodu 8.4. zmluvy, odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzatvorenia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti zmluvy o protipohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa bodu 8.1. dohody o poskytnutí služby a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. zmluvných dojednaní zmluvy. Súdu bola predložená aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa XX.X.XXXX, podľa ktorej veriteľ v tomto konaní žalovaný a žalobca ako dlžník vyhlásil a svojím podpisom potvrdil, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy. Podľa bodu 2. tejto rozhodcovskej zmluvy veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa bodu 3. zmluvy, veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia - dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní s tým, že výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa bodu 4. zmluvy, sa veriteľ a dlžník dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy: akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorými z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov - Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici.

Podľa bodu 7. zmluvy, bol dlžník oprávnený od zmluvy odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme.

Z karty klienta mal súd za preukázané, že žalobcovi bola vrátane revolvingu vyplatená čiastka 1.284,25 Eur, z ktorej žalobca žalovanému doposiaľ splatil sumu 800,27 Eur.

Dňa X.X.XXXX doručil žalovaný ako veriteľ rozhodcovskému súdu zriadeného spoločnosťou Slovak arbitration court, s.r.o. žalobu, ktorou žiadal, aby tento zaviazal žalobcu zaplatiť mu sumu vo výške 2.575,27 Eur spolu so zmluvnou pokutou, ako aj úrokmi z omeškania.

Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. dňa X.X.XXXX vydal rozhodcovský rozsudok pod sp.zn. XX/XX/XX, ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 2.575,27 Eur, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrokom z omeškania vo výške 1,15 % ročne z dlžnej sumy, ako aj trov konania.

Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal dňa XX.X.XXXX.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v tom čase mal finančné problémy, súrne potreboval finančné prostriedky a preto sa neinformoval aké listiny pri uzatvorení predmetnej úverovej zmluvy podpisuje. Pôvodne od žalovaného požadoval úver vo výške 3.000 Eur, ktorý mu mal byť poskytnutý vo výške 1.500 Eur, ale bola mu vyplatená iba suma vo výške 1.284,25 Eur. Po tom ako vyplatil sumu cca 800 Eur, stále mu nebolo jasné z akej sumy realizuje splátky úveru, keďže zo strany spoločnosti žalovaného mu nebolo oznámené z akého dôvodu mu bola vyplatená suma nižšia ako výška dohodnutého úveru. Domnieval sa, že si spoločnosť nevyplatením celej sumy ponechala časť splátok a teda, že si úver určitým spôsobom predplatil.

Svedkyňa V. V. uviedla, že pôsobí vo funkcii finančného agenta u žalovaného a so žalobcom uzatvárala niekoľko zmlúv. Klientovi odpovedajú na všetky otázky a najčastejšie sa klient pýta aká bude výška mesačnej splátky a doba splácania úveru. Rovnako klientov zaujíma aj úrok, niektorí si tento vedľa vypočítať aj sami a niektorých klientov zaujíma aj celková výška navýšenia istiny poskytnutého úveru. Pokiaľ ide o listiny, ktoré predkladajú k podpisovaniu, klienta informujú o tom, že im dávajú na podpis 4-krát zmluvu o revolvingovom úvere, 2-krát rozhodcovskú zmluvu, európske štandardné podmienky, informáciu o RPMN a dohode o zrážkach zo mzdy.

Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, klienta informujú, že rozhodcovský súd rozhoduje v prospech spoločnosti žalovaného a vtedy ak klient dlhodobo úver nespláca. Pokiaľ ide o službu o odklad splátok, táto v minulosti bola zakomponovaná priamo do samotnej zmluvy, v súčasnosti je poskytovaná na osobitnom tlačive. Služba odkladu splátok úveru sa poskytuje v prípade straty zamestnania, práceneschopnosti alebo úmrtia v rodine. Odložené splátky úveru v konečnom dôsledku klient zaplatí neskôr, teda dochádza aj k posunutiu pôvodne dohodnutej konečnej splatnosti revolvingového úveru. Žalobca bol informovaný, že táto služba sa spoplatňuje a túto aj pri predmetnej úverovej zmluve využil. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, táto sa používa niekoľko rokov dozadu, predtým sa podpisovala bianko zmenka. Keďže pôsobí pre spoločnosť žalovaného už niekoľko rokov, zúčastňovala sa školení organizovaných spoločnosťou žalovaného vo vzťahu k rozhodcovským zmluvám, kde boli informovaní o tom, že rozhodcovský súd rozhoduje v prospech žalovaného. Neboli jej poskytnuté informácie o výške poplatkov uplatňovaných rozhodcovskými súdmi, ani znenie ich rokovacieho poriadku, ktorý im k dispozícii ako obchodným zástupcom ani poskytnutý nebol. Ak by žalobca nepristúpil k podpísaniu rozhodcovskej zmluvy, žalovaný by mu úver neposkytol. Mohol by odmietnuť poskytnutie služby odkladu splátok úveru, ako aj dohodu o zrážkach zo mzdy, avšak rozhodcovskú zmluvu klient podpísať musel, v opačnom prípade by mu úver poskytnutý nebol. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie odkladu splátok úveru, v prípade ak klient túto službu nevyužije, spoločnosť žalovaného mu zaplatený poplatok za poskytnutie uvedenej služby nevráti, pričom jeho výška je určená percentom v závislosti od výšky poskytnutého úveru.

Podľa § 40 ods.1 zák. č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 1.4.2014, účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.13a)

Podľa § 3 ods.1 zák. č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 1.4.2014, rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods.2 zák. č. 244/2002 Z.z. v znení účinnom k 1.4.2014, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá

telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, 4) ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci konania dňa XX.X.XXXX uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný mal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 1.500 Eur, ktorý sa tento zaviazal splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 42, vždy k 28.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 80,37 Eur s uvedením RPMN, ročnej úrokovej sadzby, priemernej hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť.

Z karty klienta mal súd za preukázané, že žalobcovi bola vyplatená iba suma vo výške 1.284,25 Eur, pričom doposiaľ realizoval úhrady vo výške 800,27 Eur.

Žalovaný dňa X.X.XXXX doručil Slovenskému arbitrážnemu súdu zriadenému Slovak arbitration court, s.r.o. žalobu, ktorou žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie 2.575,27 Eur s príslušenstvom. Dňa X.X.XXXX rozhodcovský súd vydal rozhodnutie, ktorým zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.575,27 Eur spolu so zmluvnou pokutou, ako aj s úrokom z omeškania. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený XX.X.XXXX, teda predmetná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola súdu doručená v 30-dňovej lehote.

Zároveň medzi účastníkmi konania bola v deň uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere podpísaná aj rozhodcovská zmluva pod číslom totožným s číslom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, kde sa strany v bode 5. dohodli, že akékoľvek spory vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred stálymi rozhodcovskými súdmi špecifikovanými v zmluve.

Žalobcovi bol rozsudok doručovaný spolu so žalobou a výzvou na žalobnú odpoveď, z ktorej vyplýva, že žalobca môže do 10 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď, pričom spolu s jej podaním je povinný zaplatiť aj poplatok.

V predmetnej veci bolo preukázané, že rozhodcovská zmluva dojednaná medzi účastníkmi konania je na samostatnej listine podpísanej obidvoma zmluvnými stranami, čím je dodržaná jej písomná forma vyžadovaná zákonom v zmysle ust. § 4 ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovskú zmluvu nie je možné považovať za neplatný právny úkon pre jej neurčitosť, nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní v ust. § 3 ods.1, túto definuje ako dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného dôvodu nie je potrebné, aby v zmluvných dojednaniach rozhodcovskej zmluvy boli presne špecifikované všetky budúce spory, ktoré bude rozhodcovský súd rozhodovať.

V zmysle ust. § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle ust. § 53 ods.5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V súvislosti s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že podľa názoru súdu o doložku, ktorá vyžaduje aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale v prípade ak by podľa uvedenej doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný spotrebiteľom a táto nemohla byť individuálne dojednaná, keďže jej obsah spotrebiteľ ani ovplyvniť nemohol a dopĺňali sa len údaje o spotrebiteľovi s uvedením jeho mena, bydliska a dátumu narodenia. Veriteľ teda môže na základe takto sformulovanej rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a tak vylúčiť z prejednávania všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ

tým stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíva výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, ktorý v zásade iniciuje práve veriteľ. Práve veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovej zmluvy vo svojej vopred pripravenej forme aj jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Čo sa týka ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal spotrebiteľ právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od jej doručenia, od zmluvy je možné odstúpiť len v prípade, že je platná. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú ani splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy. V danom prípade za individuálne dohodnutú zmluvu nie je možné považovať zmluvu, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná, pričom spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za individuálne dohodnutú len tým, že spotrebiteľ v úzkej časovej lehote po jej podpise mal právo od zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde (KS Prešov č.k. 1 CoE 33/2014 zo dňa 29.5.2014, KS Trenčín č.k. 8 CoE 157/2014 zo dňa 17.6.2014, KS Košice č.k. 3 CoE 55/2014 zo dňa 30.4.2014).

Na základe uvedených skutočností preto podľa názoru súdu napriek tomu, že predmetná rozhodcovská zmluva má povahu samostatnej zmluvy, nešlo o zmluvu individuálne dojednanú nakoľko bola vopred pripravená dodávateľom bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť akokoľvek do jej textu zasiahnuť.

Keďže ide o zmluvné dojednanie majúce charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neplatná, je naplnený zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní.

Zároveň súd považoval žalobný návrh za dôvodný v časti, kedy žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Rozhodcovský súd zaviazal žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si uplatnil žalovaný v zmysle článku 14 bodu 14.1. všeobecných obchodných podmienok.

Ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka predpokladá existenciu písomnej dohody v predmete dojednania zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov zmluvy, pričom v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalovaného ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalobcu ako dlžníka v danom prípade v článku 14 v bode 14.1. úverových zmluvných podmienok nie je splnený základný predpoklad platného dojednania a to jej písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Na podporu svojho tvrdenia súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky pod sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, zo záverov ktorého vyplýva, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zmluvnej pokuty zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje.

Na základe uvedeného preto rozhodcovský súd nemal zaviazat' žalobcu na plnenie z neplatného zmluvného dojednania.

V zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písmena k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že pokiaľ spotrebiteľský úver tieto náležitosti neobsahuje, v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd za preukázané, že táto neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného nároku a preto žalobcovi vznikla iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru.

Zároveň v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve uvedená nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 1.500 Eur, dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,08 % a RPMN 70,01 % ročne.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 69,56 %, preto nesprávne uvedenie RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa má taktiež za následok, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal iba nárok na vrátenie istiny poskytnutého úveru.

Nakoľko rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, bol naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj na základe ust. § 40 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní.

Za nedôvodnú súd vyhodnotil námietku žalobcu požadovaním tzv. úžerných úrokov.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednania, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške 1,7 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 15,37 % - 6/2012 pri úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov). Na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 12. 2008 pod sp. zn. 3 Co 67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá bola v rozhodnom období vo výške 11,14 %. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je teda možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne dvojnásobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy.

Ako aj na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 3 Co 151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že žalobca

v zmluve o poskytnutí predmetného revolvingového úveru uviedol nesprávnu výšku úrokovej sadzby, ako aj RPMN úveru.

Na základe uvedených skutočností, preto súd dospel k záveru, že výška úrokovej sadzby prejednávanej zmluvy podstatným spôsobom neprevyšuje obvyklú mieru úrokov z úverov poskytovaných komerčnými bankami v čase jej uzatvorenia, kedy sa priemerná výška úrokovej sadzby pri spotrebiteľských úverov a dobe ich splatnosti v rozsahu jedného až piatich rokov pohybovala v priemere 15,37 % a teda nejde o zmluvné dojednanie, ktoré by odporovalo ustanoveniu § 39 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 40 ods.2 zák. č. 244/202 Z.z. o rozhodcovskom konaní účinnom do 31.12.2014, podľa ktorého ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 243d zák.č. 233/1995 Z.z., exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, 4ead) a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Exekútor je povinný do 30. júna 2016 vykonať zápis všetkých právoplatne neskončených exekúcií, v ktorých mu súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, do registra exekúcií; táto povinnosť platí aj pre zástupcu, náhradníka a nástupcu exekútora.

Ak orgán komory príslušný na disciplinárne konanie alebo disciplinárny senát vytvorený podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 nerozhodne o disciplinárnom previnení exekútora do 31. januára 2015, disciplinárne konanie dokončí orgán komory príslušný na disciplinárne konanie vytvorený podľa predpisov účinných od 1. januára 2015. Ustanovenie prvej vety platí aj pre právoplatne neskončené odvolacie disciplinárne konanie; na tento účel sa orgán komory príslušný na disciplinárne konanie vytvorený podľa predpisov účinných od 1. januára 2015 považuje za odvolací orgán. Orgán komory príslušný na disciplinárne konanie, ktorý rozhoduje ako odvolací disciplinárny orgán, postupuje podľa predpisov účinných od 1. januára 2015; ak dôjde k zrušeniu rozhodnutia a vráteniu veci na ďalšie konanie, prejedná vec v prvom stupni podľa predpisov účinných od 1. januára 2015 orgán komory príslušný na disciplinárne konanie podľa predpisov účinných od 1. januára 2015, a ak odvolací orgán rozhodnutie potvrdí, možno toto preskúmať súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Ak podľa právnych predpisov účinných do 31. decembra 2014 nedošlo k vytvoreniu disciplinárneho senátu alebo orgán komory príslušný na disciplinárne konanie bol z dôvodu neobsadenosti nečinný a nejde o prípad odvolacieho disciplinárneho konania podľa odseku 4, rozhodne orgán komory príslušný na disciplinárne konanie podľa predpisov účinných od 1. januára 2015 o návrhu na začatie disciplinárneho konania najneskôr do jedného roka od okamihu pridelenia veci orgánu príslušnému na disciplinárne konanie. Ostatné lehoty v disciplinárnom konaní začnú plynúť od okamihu pridelenia veci orgánu komory príslušnému na disciplinárne konanie.

Databázy predsedov disciplinárnych senátov a členov disciplinárnych senátov vytvorené podľa predpisov účinných do 31. decembra 2014 sa k účinnosti tohto zákona zrušujú.

Konferencia exekútorov zvolí členov disciplinárnej komisie tak, aby sa títo mohli ujať svojej funkcie najneskôr do dvoch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Ak konferencia exekútorov nezvolí členov

disciplinárnej komisie v lehote podľa prvej vety, zvolí členov disciplinárnej komisie prezídium komory bezodkladne, najneskôr do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Ak členovia disciplinárnej komisie nebudú zvolení podľa prvej alebo druhej vety, vymenuje ich minister.

Keďže podľa vyjadrenia žalobcu na základe predmetného rozhodcovského rozsudku doposiaľ nebolo začaté exekučné konanie a s poukazom na ust. § 243d Exekučného poriadku, už na základe uvedeného rozhodcovského rozsudku nie je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie s tým, že rozhodcovské rozhodnutie už účastníkov rozhodcovského

konania nezaväzuje, súd pre nemožnosť začatia exekučného konania na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku, návrh žalobcu na odklad jeho vykonateľnosti zamietol.

Žalobca zároveň žiadal predmetnou žalobou vysloviť neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v bode 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa § 53 ods.1,2,3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 153 ods.4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve^{16ab}) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru, že zmluvné podmienky uvedené v bode 8.1. a 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle ust. § 53 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť uvedenej zmluvnej podmienky súd vidí nielen v samotnom predmete tohto dojednania v jeho cene, ale aj v okolnostiach uplatňovania tohto ustanovenia.

Z výpovede V. V. nesporne vyplynulo, že uvedená podmienka sa uplatní aj v prípade, ak spotrebiteľ počas trvania zmluvného vzťahu uvedenú službu nevyužije, pričom žalovanému pri nevyužití uvedenej služby nevzniká povinnosť takto zaplatený poplatok spotrebiteľovi vrátiť.

Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu tak ako je uvedená v bode 8. zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie spotrebiteľa a preto ako neprijateľná je v zmysle ust. § 53 ods.5 OZ neplatná. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednaní si žalovaný ako veriteľ odplatu vyúčtováva v čase uzatvorenia zmluvy bez ohľadu na to či žalobca ako dlžník bude mať o takúto službu záujem alebo nie, resp. či mu bude poskytnutá alebo nie a na jej poskytnutie nemá žalobca ako dlžník podľa dojednaní právny nárok, pričom odmena ako taká je neprimerane vysoká, keďže dosahuje sumu troch splátok úveru, ktoré môže byť odložené.

Nakoľko uvedená zmluvná podmienka môže reálne viesť k tomu, že spotrebiteľ poskytne dodávateľovi plnenie bez reálneho protiplnenia, čím spôsobuje značnú nerovnováhu medzi dodávateľom a

spotrebiteľom, ktorá nie je vyrovnaná žiadnym benefitom pre spotrebiteľa, súd žalobe aj v uvedenej časti žalobného návrhu vyhovel.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava XX.X.XXXX - 61,85 Eur, žaloba X.X.XXXX - 61,85 Eur, zastúpenie na pojednávaní X.XX.XXXX - 61,85 Eur, vyjadrenie vo veci samej XX.X.XXXX - 64,53 Eur, zastúpenie na pojednávaní XX.X.XXXX (odročené bez prejednávania - 1/4) - 16,13 Eur, zastúpenie na pojednávaní XX.X.XXXX - 64,53 Eur, režijný paušál 3 x 8,04 Eur a 3 x 8,39 Eur.

Pri určení tarifnej odmeny súd vychádzal z ust. § 11 ods.1 písm. b) vyhl.č. 655/2004 Z.z., v zmysle ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13-ina výpočtového základu a klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore so spotrebiteľskej zmluvy.

Ďalej súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúce z cestovných náhrad za účasť na pojednávaní dňa X.XX.XXXX vo výške základnej náhrady 0,183 Eur/km Prešov - Svidník a späť v rozsahu 120 km, čo predstavuje sumu vo výške 21,96 Eur a za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 0,063 l/km a cene pohonných hmôt 1,474 Eur/l vo výške 10,80 Eur. Za účasť na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX bola žalobcovi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia vo výške základnej náhrady 21,96 Eur a za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 0,63 l/km a cene pohonných hmôt 1,344 Eur/l vo výške 9,60 Eur a za účasť na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX bola priznaná náhrada cestovných náhrad vo výške základnej náhrady v rozsahu 1-iny z 21,96 Eur, čo predstavuje sumu 5,49 Eur a náhradu za spotrebované pohonné hmoty pri priemernej spotrebe 0,052 l/km a cene pohonných hmôt 1,394 Eur/l v rozsahu 1-iny vo výške 2,10 Eur (1/4 zo sumy 8,40 Eur).

V danom prípade súd pri priznaní cestovných náhrad za účasť na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX vychádzal z vyúčtovania právneho zástupcu žalobcu pod sp.zn. 29 C XXX/XXXX, kde sa taktiež zúčastnil pojednávania nariadeného na XX.X.XXXX.

Súčasne právnomu zástupcovi žalobcu bola priznaná náhrada za stratu času za účasť na pojednávaní 3.XX.XXXX v rozsahu 1 zo sumy 53,60 Eur (4 polhodiny x 13,40 Eur) vo výške 26,80 Eur, za účasť na pojednávaní XX.X.XXXX taktiež v rozsahu 1 náhradu za premeškaný čas vo výške 1 zo sumy 55,92 Eur, čo predstavuje sumu 27,96 Eur (4 polhodiny x 13,98 Eur) a za účasť na pojednávaní 10.6.2015 s poukazom na vyúčtovanie v konaní vedenom pod sp.zn. 29 C XXX/XXXX súd priznal náhradu za premeškaný čas v rozsahu 1-iny zo sumy 55,92 Eur, čo predstavuje sumu 13,98 Eur (4 polhodiny x 13,98 Eur).

V danom prípade zo strany žalobcu nebolo preukázané, že dĺžka trasy pre účely priznania cestovných náhrad za účasť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX na trase Svidník - Prešov a späť bola až v rozsahu 134 km s neunesením dôkazného bremena náhrady za premeškaný čas v rozsahu 5 polhodín oproti uplatneným cestovným náhradám a náhrade za premeškaný čas za účasť na pojednávaní dňa 3.XX.XXXX P. XX.X.2015.

Žalobcovi ďalej bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia pozostávajúca z 20 % DPH z tarifnej odmeny, režijného paušálu a hotových výdavkov zo sumy 520,68 Eur, čo predstavuje sumu 104,14 Eur, teda tomuto bola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia v zmysle ust. § 11, 13a, 16, 17 a 18 vyhl. č. 655/2004 Z.z. v celkovej výške 624,82 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.